

der ere forsalbne til Drukkenfab, er Spæthøkerbøden maasse det Sted, hvorhen de mest søge. Jeg tror ogsaa, at det vilde stærke Kommunalbestyrelsernes Bestræbelser for at indskrænke Brændevinens Misbrug og Værtshusenes og lignende Steders Antal, dersom man vilde forandre en anden Bestemmelse i Næringsloven. Det er nemlig den, der deler Afgiften af Brændvinsudsalg og Brændvinsudffæntning mellem Stat og Kommune. I Sverrig har man givet Kommunen det Hele, og det er aabenbart ogsaa rigtigt at gjøre det her. Vilde man give det Halve til Kommunkassen og det Halve til Fattigkassen, kunde der være Mening deri, men jeg tror ikke, at Staten skal forbeholde sig en Indtægt, som alligevel ifølge de nu bestaaende Kjenndelser for disse Næringer kan være betydelig. Jeg tror, at det er rigtigt, at Staten giver Afkald paa dem, og da Byrden af Brændevinens Misbrug falder paa Kommunerne alene, er det ogsaa billigt, at Kommunerne faae Indtægten af disse Næringsbrug, af Brændvinsudsalg saavel som af Brændvinsudffæntning. Disse Bemærkninger skal jeg henstille, idet jeg forøvrigt haaber og ønsker, at Forslaget vil nyde Fremme.

Fischer: Jeg er i flere Henseender enig med den sidste ærede Taler i de Betæneligheder, han fremsatte med Hensyn til Lovforslagets Virkning. Jeg tror, man venter sig for meget af Lovforslaget, dersom det gennemføres blot ganske, som det foreligger; som et Grundlag til videre Forhandling kan det jo imidlertid tjene. Hvad er nemlig det, der nu kan opnaas ved Lovforslaget, som det foreligger? Det er det, at man faar en Betænkning fra vedkommende kommunale Autoritet om, hvad den skønner om den og den Personlighed. Jeg vil nu antage, at Skønnet er rigtigt, at man kender Personen — hvad jo i første Kommuner ikke altid er saa ganske let — tilgavn, som han nu er, saa opstaaer det Spørgsmaal: Hvorledes vil han blive, naar han bliver Værtshusholder? Der kan han blive en ganske anden Mand, end han har været tidligere. Det er jo f. Ex. — det veed Enhver — en smuk Skik paa Værtshusene, at den, der giver Brændevin rundt, byder Varten først en Snaas. Allerede i den Omstændighed ligger en stor Friselse. Man paastaar ogsaa, at Varten kan blive træt af at se Gæsterne drikke, og hvad deraf kan følge, er ogsaa let at beregne. Det bliver da ogsaa let at forudsige, at hvad en Mand har været tidligere, kan man ikke stole paa, at han vil blive, ogsaa naar han bliver Værtshusholder; han kan være en daarlig Værtshusholder, fordi han har været en brav Mand tidligere. Det, at der findes Værtshuse, er jo vistnok en Nødvendighed, og Ingen vil heller have Noget at indvende mod, at der gives Leilighed for den, der ellers ikke let vil kunne opnaa det, til der at faae Mad og Drikke, og hvad han i den Henseende maatte behøve;

men det, vi klage over, det er det, at Værtshusene misbruges til at gjøre Folk fordrunkne. Hvad Virkningerne af Værtshusene er, kan man paa Frederiksberg have overordentlig rig Leilighed til at se. Det er vistnok den, at Nogle indtage deres Mad og Drikke der, men det er i et meget stort Antal Tilfælde ogsaa den, at der vandrer en Skare fra et Værtshus til et andet og kommer allerede tidlig om Morgenen i en halvdrunken Tilstand og fortsætter denne hele Dagen igennem. Nu bliver Spørgsmaalet, om der ikke kan gjøres Noget derimod, og jeg vil sige, at der er overordentlig stor Trang til, at der bliver gjort Noget derimod. Jeg tror, det kan ske ved et bedre Tilsyn med Værtshusene end det, vi have nu, og jeg skal nævne nogle Omstændigheder, som have til Følge, at Værtshusene blive saa ødelæggende, som de ere nu. Der er mange Værtshuse, som have en Indgang til Gaden men en anden til Gaarden. Den Indgang til Gaden benyttes i den Tid, det er tilladt at modtage Gæster. Naar den Tid er omme, lukkes Indgangen til Gaden, der sættes Skodder for Binduerne, men saa lukker man op for Døren inde i Gaarden, Porten staar paaklem, og de, der ville ind, have altsaa uhindret Afgang til at komme der. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at der flere Steder, hvor der er hyde Grunde, f. Ex. til de Numre paa begge Sider af Terraintet mellem Vesterbrogade og St. Kongevei, findes fortrinlig Leilighed inde i Bagbygningen til at holde Værtshus hele Natten igennem. Det benyttes ogsaa. Der samles de, som ønske at forlænge den lovlige Tid til Nydelse paa Værtshusene, og de komme ofte meget sent dertil. Her kunde et Polititilsyn gjøre meget god Nytte. Men nu kommer der en anden Omstændighed, som gjør dette forlængede Ophold paa Værtshuse endnu langt værre, end det vilde være iverveien. Det er den Tid, da Værtshusene aabnes. Paa Frederiksberg aabnes Værtshusene lovlige Kl. 4 om Morgenen. Nu spørger man: Hvad kan dette være beregnet paa? Det kan naturligvis ikke være beregnet paa at hyde dem, der have sovet om Natten, Afgang til at faae en lille Forfriskning endnu i den tidlige Morgensund; det er det ikke beregnet paa, men det bruges det til, det er sikkert. I den Henseende er imidlertid Frederiksberg meget tilbage for Kjøbenhavn; thi Skiltene vise, at der paa flere Steder i Kjøbenhavn lukkes op allerede Kl. 3. Der er der endnu mere Grund til at spørge: Hvad kan Hensigten, Formaalet være med, at der der lukkes saa tidlig op? Jeg er ikke ifstand til at besvare Spørgsmaalet, men sikkert er det, at i Sommermaanederne er der udenfor Værtshusene jævnlig og ved nogle næsten hver Morgen storartede Lumulter og Gadespektakler, som hidrøre fra Folk, der have sovet om Natten og nu have fortsat paa Værtshus, saa at Luften bliver dem for trang derinde. Jeg har i sidste Sommer haft Leilighed til at iagttage det omtrent